

Farní věstník

LISTOPAD 2012

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XX, číslo 11

Naše víra v roce víry

Ve čtvrtek 11. října slavnostně zahájil papež Benedikt XVI. rok víry. Učinil tak v den 50. výročí zahájení Druhého vatikánského koncilu. Zároveň si v tomto roce připomínáme dvacáté výročí vydání nového katechismu, který je významnou součástí uskutečňování myšlenek tohoto koncilu. Koncilu jemuž stanovil papež Jan XXIII. hlavní úkol, “lépe sřežít a vysvětlovat drahocenný poklad křesťanské nauky, aby se stal přístupnější všem Kristovým věřícím a všem lidem dobré vůle“.

V těchto dnech máme mimořádnou příležitost vyjádřit a veřejně vyznat svoji víru v těla vzkříšení a život věčný, jeden z drahocenných pokladů křesťanské nauky. Vždyť starost o hroby našich drahých zemřelých a modlitba za ně, není nějakým sentimentálním vzpomínáním na minulost, která se již nikdy nevrátí.

Hroby křesťanů jsou místy veliké naděje na plnost života, který smrtí nekončí. Nebojme se o této naději vydávat svědectví slovem i skutkem. Nebojme se rozdat ve

službě bližnímu kus svého pozemského života, vždyť v Kristu máme život věčný.

Svatý otec při zahájení roku víry neváhal hovořit přímo o “duchovním zpustošení,” jehož jsme dennodenně svědky. V této souvislosti řekl. “Na poušti se objevuje hodnota toho, co je pro život podstatné. V současném světě tak existuje bezpočet znamení nezřídka implicitně nebo negativně vyjadřujících žízeň po Bohu, po nejzazším smyslu života. A na poušti jsou zapotřebí především lidé víry, kteří svým vlastním životem ukazují cestu k zaslíbené zemi a tak udržují naději v bdělém stavu. Evangelizovat znamená dnes více než jindy dosvědčovat nový život proměněný Bohem a tak ukazovat cestu.“

Kéž jsou i tato slova svatého otce pro nás povzbuzením.

o. Josef Maincl

Bohoslužby v listopadu 2012

Čt	1. 11. 2012	8:00	Matka Boží
		18:00	sv. Anna
Pá	2. 11. 2012	8:00	Matka Boží
		18:00	sv. Anna
So	3. 11. 2012	17:00	Matka Boží
Ne	4. 11. 2012	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Vanov - sv. Karel
So	10. 11. 2012	17:00	Matka Boží
Ne	11. 11. 2012	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	17. 11. 2012	17:00	Matka Boží
Ne	18. 11. 2012	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	24. 11. 2012	17:00	Matka Boží
Ne	25. 11. 2012	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží

Vezmi a čti

28. října 2012

30. neděle v mezidobí – cyklus B
Jer 31,7-9; Žid 5,1-6; Mk 10,46-52

Když Ježíš a jeho učedníci s velkým zástupem vycházeli z Jericha, seděl u cesty slepý žebrák – Timaiův syn Bartimaios. Jakmile uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, začal volat: “Synu Davidův, Ježíši, smiluj se nade mnou!” Mnozí ho okřikovali, aby mlčel. On však křičel ještě víc: “Synu Davidův, smiluj se nade mnou!” Ježíš se zastavil a řekl: “Zavolejte ho!” Zavolali tedy toho slepce a řekli mu: “Buď dobré mysli, vstaň, volá tě!” On odhodil plášť, vyskočil a přišel k Ježíšovi. Ježíš se ho zeptal: “Co chceš, abych pro tebe udělal?” Slepce odpověděl: “Mistře, ať vidím!” Ježíš mu řekl: “Jdi, tvá víra tě zachránila!” A ihned začal vidět a šel tou cestou za ním. (Mk 10,46-52)

Možná znáte jednu brněnskou žebračku, která má malého psa bez rodokmenu. Nejčastěji sedává, lépe řečeno lehává, v podchodu u nádraží. Tato osůbka není typický bezdomovec. Když s ní byl jednou v televizi rozhovor a ptali se jí, proč žebrá, odvětila: “Lidé mají často špatné svědomí a já jim jen dávám příležitost, jak mohou svoje hříchy odčinit almužnou.” Využívá všemocné ruky trhu v duchovní oblasti svědomí. Zdá se, že jí to celkem dobře vynáší, jinak by svého vylehávání po ulicích ve společenství nejlepšího přítele člověka dříve či později zanechala.

Svědky dosti podobné scény jsme v evangeliu dnes i my. Slepý žebřák sedí u frekventované cesty a sází na lidský soucit. Určitě ne všichni mu něco dají a určitě ne všichni jednají z čirého soucitu. Jeden učelec kdysi řekl, že život minus láska rovná se nule. Podotýkám, že toto tvrzení neplatí o naivitě a hlouposti, ze které někteří žebřáci žijí, a tak úspěšně kapitalizují svoji lenost. Ale vraťme se k dnešnímu evangeliu. Po cestě kráčí Ježíš a žebřák se to dozví. Najednou si uvědomí, že všemocná ruka trhu není vše, uvědomí si, na co vlastně čeká – že chce prohlédnout, že není smířen se svou slepotou, se svým osudem. I my jsme si často příliš zvykli na stereotyp. Ráno vstaneme, jdeme do školy či do práce, tam to nějak přežijeme – s pomocí Boží nebo i bez ní – přijdeme domů, zmákneme nejnmutnější povinnosti, koukneme na internet, přečteme e-mailovou poštu a jdeme spát. A tak pořád dokola. Sedíme na cestě, kolem níž krácejí ty samé povinnosti, pořád ty stejné události. Když odpadne hodina, máme stejnou radost, jako když žebřák dostane bůra. Je to malá radost, ale přece, co je doma, to se počítá. A přesto v koutku duše čekáme na něco velkého a není to konec školního roku, maturita ani doktorát.

Žebřák z dnešního evangelia byl uzdraven, zažil nejen, že si někdo na něm hojí výtčky svědomí nebo že jedná z povinnosti, ale že ho miluje. Victor Hugo kdysi napsal: “Největší životní štěstí je přesvědčení, že jsme milováni.“ Poselství Nového zákona je právě o tom, že Bůh nás neskonale miluje. V okamžiku, kdy nám toto v hlavě dojde, tak máme stejně milovat i my. A to je okamžik startu skutečného křesťanství.

Kolem Ježíšových zázraků je plno nejasností. Na jedné straně evangelium zázraky přímo oplývá. Ježíš je koná po celou dobu svého pozemského působení: ochrnutí vstávají ze svých lůžek, mrtví se probouzejí, voda se proměňuje ve víno, sítě se trhají pod náparem ryb, bouře se utišují a do nehybných rukou se vrací život. “Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluchí slyší, mrtví vstávají“ (Lk 7,22). Na druhé straně Kristus vystupuje téměř jako odpůrce zázraků. Koná jich spoustu, ale nechce být považován za divotvůrce. Nepřišel na svět kvůli zázrakům, ale kvůli tomu, aby lidi spasil. Dychtění po senzacích se mu protiví a nehodlá ohromovat davy svou mocí. Zázraky si na něm musejí lidé vynutit, musejí je od něj přímo “vyškemrat“. Aby Ježíš učinil zázrak, je třeba splnit alespoň jednu ze dvou podmínek.

1. Prosebník musí mít víru. Tváří, v níž se zračí víra a úpěnlivá prosba, Ježíš nedokáže odolat. Pro víru má vždycky slabost. Občas dokonce udiveně poznamená: “Ženo, jak veliká je tvá víra!“ (Mt 15,28). V takové situaci není schopen zázrak odmítnout. “Ať se ti stane, jak si přeješ...”

2. Prosebník musí být v opravdu těžké situaci. Když se Ježíš na své pouti setká s lidskou bídou, cítí téměř jako svou povinnost učinit zázrak. V mnoha případech ani není nutné ho o to výslovně požádat. Lidská bolest stačí. Slzy matky doprovázející ke hrobu jediného syna, vyhaslé oči, zmražené tělo... Na nic nečeká. Nesnese, aby někdo trpěl. Dvě věty se při líčení Ježíšových zázraků stále opakují: Ježíš s ním měl soucit a když Ježíš viděl jejich víru. Ježíš činí zázrak jen tam, kde je přítomná víra a lidské neštěstí.

převzato www.vezmiacti.cz

Naši svatí farníci - Sv. Alois

Pokračujeme v představování dalších světců, které jsou vyobrazeny ve vitrážových oknech ve farním kostele. Jak víme, okna byla pořízena při opravě kostela v roce 1892. Na pravé straně v presbytáři kostela sv. Jakuba je ve druhém okně vyobrazen sv. Alois Gonzaga, někdy též Alois z Gonzagy, italsky Luigi Gonzaga, anglicky Aloysius Gonzaga, německy Aloysius von Gonzaga, byl členem jezuitského řádu, patron mládeže, uctíván jako přímluvce proti moru a očním chorobám.

Narodil se r. 1568 do rodiny hraběte z Castiglione delle Stivere Ferdinanda I. (jinak Ferrante I.) z Gonzagy na rodinném zámku v Castiglione u Mantovy. Jméno rodiny Gonzaga pochází z názvu vesnice a hradu Gonzaga, který leží na půli cesty mezi Mantovou a Reggio nell'Emilia. První zmínky

pocházejí ze 12. století. Rod, jehož původ je neznámý, se etabloval mezi šlechtu a začal rozšiřovat svůj majetek. Natolik zesílil, že od roku 1328, vládl Mantově až do 18. století, kdy zemřel poslední vévoda.

Na začátku 16. století zažíval rod za Federiga II. vzestup. Federigo II. dostal r. 1530 titul vévody mantovského, přizval si umělce, jako např. Tiziana, da Vinciho, Raffaela či Monteverdiho a zaměstnával je nejrůznějšími zakázkami.

Otec Aloise Gonzagy chtěl ze svého prvorozeného syna mít válečníka, avšak matka jej vedla ke zbožnosti. Alois byl časné poslán na výchovu, byl vychováván na vévodských dvorech ve Florencii a Mantově a na královském dvoře v Madridu, kde byl pážetem syna Filipa II. Diega. Ještě ve Florencii ve věku deseti let složil slib věčné čistoty. Zapůsobil na něj milánský arcibiskup Karel Boromejský, který mu udělil první svatě přijímání.

Po návratu do Mantovi, když se vrátil z výchovy, vzdal se Alois jako prvorozený svých dědičkových nároků a přenechal je bratru Rudolfovi. Alois si předsevzal, že bude sloužit Bohu a vstoupí do jezuitského řádu. Otec Ferdinand se mu snažil zabránit, ale Alois si stál za svým. Nakonec svolil a napsal P. generálovi Acquavivovi, nejvýše postavenému jezuitovi, do Říma: “Protože jsem v minulosti měl za to, že bude vhodné zdržet dovození donu Aloisovi, mému synu, aby vstoupil do tohoto svatého řádu, z obavy před nestálostí a pro jeho mladý věk, nyní se mi zdá, že mohu ujistit, že ho náš Pán povolal,

nejenom že si netroufám mu klást překážky a dále odkládat dovození, ale naopak abych mu vyhověl s velmi klidným duchem a útěchou, posílám jej Vaší nejdůstojnější Paternitě jako otci, který mu bude užitečnější než já.“

Mohl se svobodně vydat do Říma, kde se zastavil u svého příbuzného, jeruzalémského patriarchy Scipiona Gonzagy, který proslul přátelstvím s Torquatto Tassou, rovněž s Filipem Nerim a Karlem Boromejským.

Ve věku sedmnácti let, v Římě vstoupil do semináře Tovaryšstva Ježíšova při Sant'Andrea al Quirinale. Duchovně vedl Aloise Gonzagu věhlasný Robert Bellarmino, který byl prohlášen za svatého roku 1930. Po dvou letech u jezuitů složil sliby a věnoval se teologickým studiím a péči o těžce nemocné.

Roku 1590 byl zázračně vyzdraven, že nebude žít dlouho. Zakrátko v Římě vypukl mor a jezuité otevřeli špitál, kde Alois Gonzaga počal pomáhat nakaženým. Sám se při práci nakazil. V nemoci se o něho staral sv. Robert Bellarmin, který později dosvědčil jeho svatost. Posledním dopisem matce vyjadřuje své rozpoložení a očekávání smrti těmito slovy: “Přiznávám se Vám, že jsem pomaten a zcela ztracen při pomýšlení na Boží dobrotu – bezbřehé a záhadné moře -, která mne po tak krátkém a nenamáhavém životě volá ke klidu.“ Dne 21. června 1591 zemřel.

Kult Aloise Gonzagy se šířil po celé Itálii, roku 1605 jej papež Pavel V. beatifikoval. Roku 1726 byl svatořečen papežem Benediktem XIII. Sv. Alois Gonzaga se připojil k dalším světcům, kteří zemřeli záhy a stali se patrony mládeže, jezuitům Stanislavu Kostkovi (1550-1568) a Janu Berchmansovi (1599-1621). Roku 1729 byl jmenován patronem všech studentů. Svědectvím o úctě k sv. Aloisy Gonzagovy mezi studenty je např. píseň O vago giglio (Ty útlá lilie), která byla zpívána v českém římském semináři Bohemika.

Nejčastěji je zobrazen jako člen jezuitského řádu, v typické sutaně a rochetě. Jeho atributy jsou lebka, kříž a lilie. Jako člen šlechtického rodu je oděn do knížecího šatu. Mladická fyziognomie je odvozena od portrétu z 16. století, který je uložen ve vídeňském Kunsthistorisches Museum.

Plnomocné odpustky

Plnomocné odpustky lze letos získat už týden před Dušičkami. Vatikán vyhověl prosbě českých a moravských biskupů, odpustky je možné získat už od 25. října 2012.

Plnomocné odpustky, tedy prominutí časných trestů za odpuštěné hříchy, uzdravení jejich následků, mohou věřící v České republice pro duše v očistci nově získat už v týden před Památkou věrných zemřelých. A to v případě, že v obvyklé době od 2. do 8. listopadu nemohou z vážných důvodů navštívit hřbitovy.

Apoštolská penitenciárie (jeden ze tří tribunálů římské kurie, který má na starost odpustky) udělila českým a moravským diecézím výjimku na žádost místních biskupů. Letos a v následujících sedmi letech je tedy možné získat pro zemřelé plnomocné odpustky vždy už od 25. října. Čerstvě udělená výjimka platí v následujících sedmi letech.

K obvyklým podmínkám - svatá zpověď, přijetí eucharistie, modlitba na úmysl Svatého otce a návštěva hřbitova - však pro toto období přibyla podmínka nová: vážný důvod, pro který věřící nemůže získat odpustky v obvyklé době.

Památka všech zemřelých, lidově označovaná jako "Dušičky", je vzpomínkou na zesnulé, kteří ještě nejsou dokonale připraveni ke vstupu do plného společenství s Bohem a jsou ve fázi "očisťování". Církev, s odvoláním na některé biblické texty, nazývá toto konečné očisťování "očistcem".

Modlitba za zemřelé patří k nejstarší křesťanské tradici a vzpomínka na mrtvé je součástí každé mše. V období od 2. do 8. listopadu mohou každoročně věřící pro duše v očistci získat za splnění stanovených podmínek tzv. plnomocné odpustky - tedy prominutí časných trestů za odpuštěné hříchy a uzdravení jejich následků.

Plnomocné odpustky v Roce víry

Apoštolská penitenciárie ohlásila podmínky k získání plnomocných odpustků vyhlášených papežem Benediktem XVI. u příležitosti Roku víry. Mohou je získat věřící, kteří splní obvyklé podmínky, tedy s upřímnou lítostí vyznají hříchy ve svátosti smíření, přistoupí k eucharistii a pomodlí se na úmysl Svatého otce.

Během celého Roku víry mohou věřící získat plnomocné odpustky, když navštíví nejméně tři přednášky o Druhém vatikánském koncilu nebo Katechismu katolické církve.

Další příležitostí k získání těchto odpustků bude pouť do jedné z papežských bazilik, křesťanských katakomb, katedrálního chrámu nebo na místo k tomu zvlášť určenému místním biskupem. Tam je pak třeba zúčastnit se mše svaté nebo se alespoň zdržet k rozjímání, zakončeným modlitbou Otče náš, vyznáním víry a modlitbou k Panně Marii, apoštolům či patronům daného místa.

Ve dnech k tomu zvlášť určených místním ordinářem lze také získat odpustky na jakémkoliv sakrálním místě, kde se věřící zúčastní eucharistie či modlitby breviáře a vyzná svou víru. A konečně příležitostí k získání plnomocných odpustků v Roce víry může být též návštěva místa vlastního křtu a obnovení křestních slibů.

Pozvánky od sousedů

Česká křesťanská akademie - místní pobočka Třebíč a Katolické gymnázium v Třebíči pořádají besedu na téma: Alespoň jeden dobrý skutek denně! - 100 let skautingu v České republice a 90 let skautingu v Třebíči.

O historii a současnosti trebičského skautingu budou vyprávět Rikitan, Sisi, Alibaba, Klára Pavlasová a Jiří Poříz. Beseda s promítáním fotek a videí se koná ve **čtvrtek 15. listopadu 2012 v 19 hodin v aule Katolického gymnázia.**

Milí přátelé !!!!!

Dovoluji si Vás srdečně pozvat na chystanou bohoslužbu Žizním, která bude v kostele sv. Martina v Třebíči v sobotu odpoledne **17. listopadu** tohoto roku.

Organizátoři jsou právě **MATKY!**

Osobně přikládám této akci velký význam. Myslím si, že ďábelské zlo se snaží nejvíce útočit hned po povolání k svátostnému kněžství na institut rodiny – včetně jednotlivých rodin. S tím je dotčené nejen manželství, ale celá rodina, včetně dětí.

Kdo se má postavit proti tomuto mocnému hnutí zla, když ne křesťané- svědkové Krista.

MATKA! Toto povolání je neskonale (nemám slov), a proto se nedivím, že vzniklo hnutí Modliteb matek, protože mateřská Láska poznala, že jediná záchrana rodin a jejich dětí může být už je skrze Boží milost a moc. Lamentace a semináře už moc nezmohou. Proto tato Bohoslužba, která není určena jen matkám, ale i otcům (naštěstí ještě zatím většina dětí má nejen matku, ale i reálného otce. Matka bez manžele je oslabená).....

Ale toto pozvání je i pro mladší i bezdětné. Být otcem a matkou můžeme být i duchovně nebo vztahem (kmotrovství, ..)

Během tohoto odpoledne bude nejen duchovní atmosféra, presentace Hnutí matek, ale bude zajištěno hlídání dětí s programem, ale i agapé.

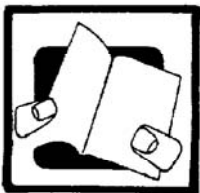
Kdo z vás si myslí, že je potřeba bojovat za rodinu a výchovu dětí, nebo-li že současný stav není OK, tak přijďte!

Program:	14:30	uvítání a společné modlitby
	15:00	přednáška Hnutí modliteb matek - koordinátorka hnutí pro ČR p.R. Fialová
	15:45	beseda na toto téma
	16:00	přednáška P. J. Červenky z farnosti Morkovice
	16:50	přestávka s občerstvením, modlitební blok, a pod.
	18:00	mše svatá

Srdečně a upřímně i jménem organizátorek vás zvou na toto podzimní duchovní setkání.

S pozdravem a v modlitbě Rost'a Zahrádka

Více o tomto hnutí na: www.modlitbymatek.cz

Z farní knihovny

Pasáčci z Fatimy – autor Manuel Fernando Silva – portugalský kněz

“Chceme-li hovořit o dějinách 20. století, nelze opomenout fatimské události,” prohlásil Jan Pavel II., velký ctitel Panny Marie Fatimské, jejíž ochraně přičítal přežití atentátu v roce 1981. Kniha Pasáčci z Fatimy nás provází životními příběhy tří pasáček, kterým se zjevila Panna Maria, a následnými událostmi, přičemž zasazuje příběh zjevení ve Fatimě do historických souvislostí. Za vydatného použití dostupných pramenů představuje autor nejprve rodiče Lucie, Františka a Hyacinty a atmosféru v obou rodinách, dále povahy dětí, rané dětství a počátky jejich duchovního zrání. Zjevení Matky Boží zasáhlo do jejich života a učinilo z prostých dětí proroky pro celý svět, i když dvě z nich se nedožily dospělého věku.

Kniha se zabývá i okolnosti postupného vyjevování fatimských tajemství veřejnosti a jejich naplňování. Sleduje rovněž život Lucie, která se stala řeholnicí a žila do vysokého věku v klášteře. Vyprávění končí beatifikací Františka a Hyacinty papežem Janem Pavlem II., která proběhla v jubilejním roce 2000 ve Fatimě. Kniha je velice čtivá, místy až napíná, současně však nepostrádá věcnost, věrnost historickým pramenům i učení církve.

Příběhy pro osvěžení duše – autor Pino Pellegrino

Lépe je žít bez jídla než bez příběhů, protože bez jídla člověk zemře, ale bez příběhů žije jako mrtvý.

Příběhy pro osvěžení duše jsou sbírkou krátkých, čtivých příběhů s moudrou pointou, tedy nejsou jen prostředkem k překonání nudy. V jádru každého příběhu se skrývá nějaké moudro, útěcha a povzbuzení pro chvíle nesnázi a nezřídka světlo pro rozhodování mezi tím, co je zlato, a co se jen tak třpytí...

S užitkem si je přečte každý “pro osvěžení své duše”, i když původně byla sbírka napsána pro katechety, rodiče, vychovatele a kněze, zkrátka pro všechny, kdo chtějí předávat křesťanské a všelidské hodnoty, neradi by však své posluchače unavovali moralizujícími řečmi.

Anděl Ríša – barvy a zvířátka – autor Bob Fliedr

Známý písničkář Bob Fliedr zveršoval pro děti veselé příběhy anděla Ríši. Děti se spolu s Ríšou naučí leccos nového. Zavede je do světa barev: nejdřív pod hladinu rybníka, na pole s vlčími máky, ale také jim prozradí, jaké tajemství skrývá duha. Pak spolu projdou les plný zvířátek a podívají se i k rybníku, kde žáby trénují skok do vody.

Ve farní knihovně jsou k vyzvednutí fotografie z rozloučení s panem kaplanem S. Vášou.

Pokud má někdo z farníků ještě zájem o zakoupení kalendáře na rok 2013, objednejte si je prosím co nejdříve.

Z matriky:

V měsíci září byli pokřtěni:

Rostislav Jelínek
Kristýna Anna Vejmelková

V měsíci září byli oddáni:

Zbyněk Holý a Marie Tichá

V měsíci září nás předešli na věčnost:

Julius Tancoš

Už teď' ?!

Blázne!
Ještě této noci
budeš muset odevzdat svou duši,
a či bude to, co jsi nashromáždil? (Lk 12,20)

Bůh nás volá
k plnému a bohatému životu,
a to už i teď.

Veškerá technika,
auta, mobily, sekačky, kuchyňské linky,
nic z toho do království Božího nevejde.

Daruj úsměv, patnáct minut svého času,
svou trpělivost, vyslechni, vyslov díky,
uznání, soucit, pochopení...

Už teď!
Takto vytvořené hodnoty
mají totiž hodnotu věčnou.

"NEUMÍRÁM, ale vcházím do života.
Smrt není nějaký přízrak anebo hrozná příšera, jak se znázorňuje na obrazech.
V katechismu se říká, že 'smrt je odloučení duše od těla', nic jiného.
A já nemám strach z odloučení, které mě navždy spojí s dobrým Bohem.
Pro mne si nepřijde 'smrt', ale Bůh." (sv. Terezie z Lisieux)

Uzávěrka příštího čísla je v pátek 16. 11. 2012

Neprodejné, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč

Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@quick.cz

www.farnost-telc.cz